

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۴ سپتمبر ۲۰۱۱

نطق جابرانه و تکبر آمیز اوپاما در ملل متحد

شهرت جهانی اوپاما نسبت تجاوزات پی در پی امریکا به سایر کشورها جداً صدمه دیده است. فصاحت و بلاغت و برتری کلام وی بر بوش بیش ازین نمی تواند ذهنیت جهانیان را طور مثبت نسبت به وی تغییر دهد. دنیا فهمید که در واقعیت فرقی بین بوش و اوپاما موجود نیست و هر دو محصول یک کشتزار امپریالیستی اند. نمایندگان کشور های مختلف در ملل متحد آن گرمی دو سال قبل را به اوپاما نشان ندادند. کف زدن ها سست و بیمزه و صرف روی ملحوظات خاص دیپلماتیک بود. جهان حالا می داند که خاصیت تجاوزکارانه امریکا با آمدن اوپاما به حیث رئیس جمهور این کشور فرقی نکرده و امریکا مانند دوره بوش به تاخت و تاز و کشتار مردم در کشور های مورد نظر همچنان ادامه می دهد. خصوصاً نمایندگان کشور های عرب به استثنای چند تن از دست نشانندگان، از خود حرارت و علاقه مندی به نطق اوپاما بروز ندادند. یکی از دلایل هم، نظر منفی امریکا به ارتباط تقاضای نمایندگان اداره فلسطین از شورای امنیت بود، تا فلسطین را منحصراً یک کشور مستقل بشناسد. در مورد عراق و افغانستان، اوپاما طوری سخن گفت که خروج بخشی از قوای امریکا از جنگ هشت و نیم ساله کشور اشغال شده عراق و از جنگ ده ساله کشور اشغال شده افغانستان زاده ابتکار و روحیه انسان دوستی وی است. اوپاما از تقلیل فریب کارانه قوای امریکا به ۹۰ هزار تن عسکر در هر دو کشور حرف زد و آن را یک موفقیت تلقی نمود. مسخره این که اوپاما از "همکاری متداوم" با مردم افغانستان حرف زد در حالی که هر اقدامش صد در صد ضد مردم افغانستان بوده است. فرضیه "همکاری متداوم" اوپاما مشابه به رابطه یک زندانی با آمر زندان است. هر چه آمر زندان بخواهد بر محبوس تحمیل می کند. افغانستان کنونی برده امریکاست. به بهانه "همکاری ستراتژیک" یا اعلامیه ستراتژیک" و یا "همکاری متداوم"، امریکا اراده خود را بر نظام مستعمراتی خویش در کابل تحمیل می نماید. زمین و فضای افغانستان در اختیار نیرو های تجاوز گر قرار دارد. این خواست مردم افغانستان نیست که اوپاما به آن اشاره نموده، بلکه خواست و اشنگتن است که حاکمانه آن را عملی می کند. امپریالیسم امریکا مصمم است که با تأسیس لشکرگاه ها در افغانستان و منطقه، تفوق و برتری نظامی خود را در

غصب ذخایر انرژی جنوب آسیا، خلیج فارس و بحیره کسپین حفظ نماید. اوباما و زعامت امریکا به سعادت و خوشبختی مردم افغانستان کمترین علاقه مندی ندارند طوریکه کاسه لیسان استعمار به نفع آن زوزه می کشند. اوباما از انتقال صلاحیت به قوای امنیتی دولت مستعمراتی کابل اشاره نمود و گفت "بین حال و ۲۰۱۴، نیرو های مستعد امنیتی دولت افغانستان قدم به پیش گذاشته و مسئولیت بیشتری را در آینده کشور شان به دوش خواهند گرفت." کی نمی داند که به اصطلاح "نیرو های امنیتی افغان" از زمره بی کفایت ترین قوای امنیتی در جهان است. خیانت، تعصب، رشوه گیری، وطنفروشی و دزدی وظایف یومیه قوای امنیتی دولت مستعمراتی کابل را تشکیل می دهد. اگر احياناً روزی فعالیت نظامی انجام دهند آن هم به دستور و مفاد نیرو های اشغالگر خارجی است. بیلون ها دالر غرض تعلیم و تربیه قوای امنیتی افغان در واقعیت در آب افتاده است. این نیرو ها نه روحیه نظامی دارند و نه توانائی دفاعی در آنها سراغ می گردد که بتوانند امنیت را تأمین نموده و جلو حملات تروریستی را بگیرند. اشغالگران و دولت مزدور کابل ازین نیرو های ضد ملی صرف برای مقاصد پروپاگندی استفاده می نمایند.

امریکا قبلاً اعلام کرده بود که تقاضای اداره فلسطین را به ارتباط شناخت آن از جانب شورای امنیت رد خواهد کرد. موقف امریکا و شخص اوباما مبین نفوذ بی حد و حصر اسرائیل در ساحه تصمیم گیری مقامات امریکائی و طرح سیاست خارجی امریکاست. تا زمانی که اسرائیل اجازه ندهد، واشنگتن قادر نخواهد بود به نفع کشور فلسطین رأی مثبت دهد. روی همین دلیل است که شهرت اوباما در میان کتله عرب در مجموع و نزد فلسطینی ها طور خاص ۵۰ فیصد کاهش یافته است. مردم شرق میانه حال فکر می کنند که بیانات امیدوار کننده دو سال قبل اوباما سرابی بیش نبوده است. مردم این منطقه جهان فرقی بین روش بوش و اوباما نمی بینند.

اوباما در نطق خود فریبکارانه از بهار عرب و رستاخیر مردم این منطقه و سرنگونی دکتاتور ها منذکر شد و حمایت امریکا را از قیام های مردمی اعلام نمود. همه می دانیم که تا چند ماه قبل امریکا از همان دکتاتور های عرب حمایت می کرد که هزار ها تن از مردم خود را سلاخی کردند. حال برای مردم جهان چنان وانمود می سازد که امریکا پشتیبان خواست های آنها بوده است. امریکا نمی تواند که بازی دوگانه در منطقه داشته باشد: تشویق "دموکراسی و حقوق بشر" و حمایت از نظام ها ارتجاعی. امریکا یکی را باید انتخاب نماید. گفتار مزورانه امریکا در مورد حقوق بشر و دموکراسی در شرق میانه و حمایتش از اسرائیل دیگر گوش شنوائی ندارد. مردم منطقه به عمق خدعه امریکا کاملاً پی برده اند.

از بیانیه حاکمانه اوباما چنین استنتاج می شود که اوباما می خواهد بگوید "امریکا فرمان می دهد و شما فرمان می برید." هر گونه سرکشی، آن نظام و کشور را به سوی انهدام خواهد کشاند.